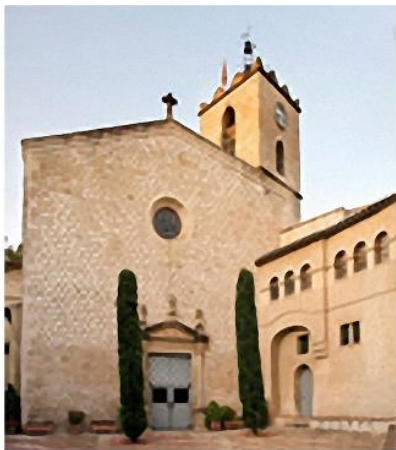

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 22 d'Abril de 2018. Nº 16

VIURE HARMÒNICAMENT AMB EL MÓN: L'AUSTERITAT

“L'austeritat no pot ser valuosa, si no va precedida pel valor de la suficiència. L'austeritat forçosa del qui no té ni tan sols allò necessari per poder realitzar-se dignament com a persona humana, no és un valor, sinó que és simplement misèria, i la misèria cal combatre-la amb tots els mecanismes, ja que és indigna de la persona i la impossibilita per realitzar la seva vida íntegrament i lliure. La misèria no és la pobresa voluntària, sinó pobresa forçada i això no pot ser mai un valor, perquè per poder realitzar els valors calen unes mínimes condicions materials. D'aquí que el valor de l'austeritat només pugui existir si la suficiència ha estat respectada.

Dient-ho d'una manera clara: pot ser austera la persona que té, ja que la persona que no té res no pot ni tan sols plantejar-se l'austeritat. L'austeritat, doncs, pressuposa tenir, però pressuposa una determinada manera de tenir, de caràcter flexible i tolerant. El qui es lliga excessivament a allò que té no serà mai auster, perquè l'austeritat demana una certa relativització del que es posseeix.

La dignitat de l'austeritat ha estat des de sempre, lloada i reconeguda pels moralistes. Es austera la persona que no fa ostentació del que té, sinó que viu amb naturalitat la seva situació i no aparenta més del que realment és.

L'austeritat és un valor que ens posa de manifest que l'autèntica felicitat no és compatible amb l'acumulació de riqueses personals.

Encara que això pot resultar un contrasentit en el nostre món cultural, el fet és que la felicitat humana exigeix uns certs mínims materials, però de cap manera pot consistir exclusivament en l'acumulació de béns. L'obsessió per tenir i per posseir de cap manera enriqueix la persona, sinó que l'erosiona greument.

L'austeritat es relaciona estretament amb la modèstia i aquest és el valor de moderar la passió de l'ambició. L'ambició no és dolenta per si mateixa, però pot caure en una exageració i convertir-se en vanitat. Per analitzar correctament l'ambició, cal saber cap a on s'orienta i amb quins mecanismes. Si una persona és ambiciosa en el desig de conèixer la realitat o en el desig de fer el bé als altres, aquesta ambició no pot ser qualificada de negativa. Ara bé, si l'objecte de l'ambició és la riquesa dels altres o el poder dels altres, aleshores és enveja i destrueix la persona que la viu.

La persona humana desvincula el seu cor de l'estimació humana i busca per sobre de tot, actuar segons la seva consciència. L'ideal de l'austeritat el va expressar Marc Aureli quan va afirmar que havíem de rebre sense orgull els favors de la fortuna i, saber perdre'ls sense lamentar-nos-en”.

(“Cent valors per viure”. Idea d'En Francesc Torralba).

No se pueden diseñar programas o técnicas que conduzcan automáticamente hasta Dios. No hay métodos para encontrarse con él de forma segura. Cada uno ha de seguir su propio camino, pues cada uno tiene su manera de abrirse al misterio de Dios. Sin embargo, no todo favorece en igual medida el despertar de la fe.

Hay personas que nunca hablan de Dios con nadie. Es un tema tabú; Dios pertenece al mundo de lo privado. Pero luego tampoco piensan en él ni lo recuerdan en la intimidad de su conciencia. Esta actitud, bastante frecuente incluso entre quienes se dicen creyentes, conduce casi siempre al debilitamiento de la fe. Cuando algo no se recuerda nunca, termina muriendo por olvido e inanición.

Hay, por el contrario, personas que parecen interesarse mucho por lo religioso. Les gusta plantear cuestiones sobre Dios, la creación, la Biblia Hacen preguntas y más preguntas, pero no esperan la respuesta. No parece interesarles. Naturalmente, todas las palabras son vanas si no hay una búsqueda sincera de Dios en nuestro interior. Lo importante no es hablar de «cosas de religión», sino hacerle un sitio a Dios en la propia vida.

A otros les gusta discutir sobre religión. No saben hablar de Dios si no es para defender su propia posición y atacar la del contrario. De hecho, muchas discusiones sobre temas religiosos no hacen sino favorecer la intolerancia y el endurecimiento de posturas. Sin embargo, quien busca sinceramente a Dios, escucha la experiencia de quienes creen en él e incluso, la de quienes lo han abandonado. Yo tengo que encontrar mi propio camino, pero me interesa conocer dónde encuentran los demás sentido, aliento y esperanza para enfrentarse a la existencia.

En cualquier caso, lo más importante para orientarnos hacia Dios es invocarlo en lo secreto del corazón, a solas, en la intimidad de la propia conciencia. Es ahí donde uno se abre confiadamente al misterio de Dios o donde decide vivir solo, de forma atea, sin Dios. Alguien me dirá: «Pero, ¿cómo puedo yo invocar a Dios si no creo en él ni estoy seguro de nada?» Se puede. Esa invocación sincera en medio de la oscuridad y las dudas es, probablemente, uno de los caminos más puros y humildes para abriarnos al Misterio y hacernos sensibles a la presencia de Dios en el fondo de nuestro ser.

El cuarto evangelio nos recuerda que hay ovejas que *«no son del redil»* y viven lejos de la comunidad creyente. Pero Jesús dice: *«También a éstas las tengo que atraer, para que escuchen mi voz»*. Quien busca con verdad a Dios escucha, tarde o temprano, esta atracción de Jesús en el fondo de su corazón. Primero con reservas tal vez, luego con más fe y confianza, un día con alegría honda.

José-Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE: 21	20h.	
DIUMENGE: 22	11h. 13h.	Encarnació Fajardo Company
DILLUNS: 23	20h.	SANT JORDI: Manuel Torres, Felisa Caballero i Antonio Iranzo.
DIMARTS: 24	20h.	
DIMECRES: 25	20h.	
DIJOUS: 26	20h.	MARE DE DÉU DE MONTSERRAT
DIVENDRES: 27	20h.	
DISSABTE: 28	20h.	Dolors i Quimeta
DIUMENGE: 29	11h. 13h.	difunts família Fajardo-Company

BAPTISMES

Dissabte passat i aquest dissabte han rebut el baptisme: Martí Blasco Figueroa, Bruno Blasco Figueroa, Amanda Rodríguez Castilla, Berta Martín Barrot, Sofia Simón Coca i Valeria Olcina Calonge. Donem-ne gràcies a Déu.

CONDOLENÇA

La donem als familiars d'En Higinio Grande Adan, i desitgem que el difunt gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

SANT JORDI I LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT PATRONS DE CATALUNYA I LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT PATRONA DEL NOSTRE BISBAT DE SANT FELIU

Dues dates per a tenir present en la nostra pregària als qui són els patrons de la nostra nació: que ens donin força per anar endavant forjant el nostre futur amb els valors de l'evangeli dignitat, llibertat i pau, donat que són "cristianes les arrels del nostre poble".

